

รวมคดี ส่วนท้องถิ่น

“พร้อมฎีกาเต็มใน CD” กฎหมาย

- ❖ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.)
- ❖ เทศบาล
- ❖ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)
- ❖ กรุงเทพมหานคร (กทม.)
- ❖ เมืองพัทยา

สำนักพิมพ์อุสสสพณา

www.soutpaisalaw.com

รวมคดี ส่วนท้องถิ่น

“พร้อมฎีกาเต็มใน CD” ตามกฎหมาย

- ❖ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.)
- ❖ เทศบาล
- ❖ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)
- ❖ กรุงเทพมหานคร (กทม.)
- ❖ เมืองพัทยา

สำนักพิมพ์สุตปฎก

www.soutpalsallaw.com

* เล่มนี้มีบริการใบแถม ฟรี 3 ปี : หน้าถัดไป *

รวมคดีส่วนท้องถิ่น

ผลิตและจัดจำหน่ายโดย

สำนักพิมพ์สุตราไพศาล

วิสูตร - อรทัย ธนชัยวิวัฒน์

16/4-9 เพชรเกษม 63 ซอยวิวัฒน์ บางแค กทม.10160

Tel. 0-2413-4349 (3 คู่สาย) FAX. 0-2455-5027

www.soutpaisallaw.com

รางวัลสินบน 500,000.-

ผู้แจ้งเป็นทางลับคู่มือตำรวจ ชีท
ดิว ๗ ที่ละเมิดลิขสิทธิ์ตำรวจ
“สุตราไพศาล” เบื้องต้นระบุเล่ม
เรื่อง - หน้าของเล่มพิมพ์หรือทำ
โดยใคร เมื่อใด -ทางใด - ชื่อที่

พิมพ์ครั้งที่ : 1

ปีที่พิมพ์ : มกราคม ๒๕๕๓

บรรณธิการข้อมูล : สิริวิวัฒน์ กาคำดวง

Copyright @ เพลง / ริเชส

By Soutpaisal Law สงวนลิขสิทธิ์

จำนวน 1000 เล่ม

ISBN 9789745207615

ราคา 200 บาท

วิธีสั่งซื้อด่วน - ได้ดังใจ

1. ซื้อโดยตรง ณ สุตราไพศาล หรือจากตัวแทน, ซีเอ็ดบุ๊ค, แพร์พิทยา, ห้างร้านตัวแทนทั่วไทย
2. โดยทางธนาคาร หรือโอนเงินผ่านตู้ ATM ได้ 24 ชม./โอนแล้ว FAX หรือโทรแจ้งการสั่งซื้อ
3. โดยไปรษณีย์ แบบธนาณัติ (ออนไลน์) สั่งจ่าย สุตราไพศาล ป.ท. ภาษีเจริญ พร้อมใบสั่งซื้อ

หมายเลขบัญชี “สุตราไพศาล โดยนายวิสูตร ธนชัยวิวัฒน์”

อีกทางเลือกหนึ่ง ในการชำระค่าสินค้า

ธนาคาร	สาขา	ออมทรัพย์	ธนาคาร	สาขา	ออมทรัพย์
กสิกรไทย	บางแค	053-2-13352-1	ทหารไทย	พราณนถ	019-2-44357-0
กรุงเทพ	บางแค	120-4-91552-2	ไทยพาณิชย์	เพชรเกษม 69	112-2-04179-2
กรุงไทย	บางแค	040-1-01272-7	นครหลวง	หนองแขม	075-2-16007-0
กรุงศรีอยุธยา	เพชรเกษม 55	300-1-17888-8	ธนาชาติ	เดอะมอลล์ บางแค	012-2-03500-4

รวมคดีส่วนท้องถิ่น ISBN9789745207615 บัตรรับบริการหลังขาย 3 ปี (พ.ศ.2553-2555)

ก. มีแก้ไข ไม่เกิน 2 หน้าจะส่งไปแทรกฟรี

ข. เปลี่ยนแปลงเกิน 2 หน้า ให้แจ้ง และเสนอเล่มใหม่

ค. ในราคาพิเศษตาม ข. หากไม่ใช้สิทธิในกำหนดเป็นการละสิทธิ์

www.soutpaisallaw.com

ทศพิธราชธรรม

The Ten Guiding principles for a King

๑. ทาน หมายถึงการให้	1. Dāna "giving"
๒. ศิล คือ ความประพฤติ	2. Sīla "self conduct"
๓. ปริจาคะ การสละ	3. Paricāga "giving up"
๔. อาชวะ ความตรง	4. Ājāva "straightness"
๕. มัทวะ ความอ่อนโยน	5. Maddava "gentleness"
๖. ตปะ ความเพียร	6. Tapa "perseverance"
๗. อโกรธะ ความไม่โกรธ	7. Akkodha "non-anger"
๘. อวิหิงสา ไม่เบียดเบียน	8. Avihimsa "not causing injury"
๙. ขันติ ความอดทน	9. Khanti "endurance or patience"
๑๐. อวิโรธนะ ความไม่ผิด	10. Avirodhana "not going wrong"

โครงการหนังสือ 1 บาท

โครงการที่ 1 ตรรกธรรม

- ย่อหนังสือ 1 หน้า, ขยายได้ 1 เล่ม
- มี 8 ฝน คือ : ทศพิทธาธรรม - พรหมวิหาร 4 - อิทธิบาท 4 - จักร - ตนเตือนตน - จงระวัง - การดำเนินชีวิต - ผู้สูงอายุ
- ดีที่สุด ควรรู้ก ง่าย ลั้่น เปี่ยมสารประโยชน์
- ติดตาม “โครงการที่ 2 - 3 - 4”

โครงการนี้ :

- ในซองแก้ว 8 ฝน (8 เรื่อง) @ 10.-
 - 11 ซอง 100.- , 100 ซอง 700.- , 500 ซอง 4,000.-
 - เฉพาะเรื่อง 100 แผ่น 80.- , 500 แผ่น 300.-
- สำหรับแจกเป็นธรรมทาน กุศลอย่างยิ่ง

ของขำร่วย : ของที่ระลึก ของขวัญทุกโอกาส

- DVD VCD CD รวมกฎหมาย - ฎีกา MP3 เกรด B @ 30.-
- 4 แผ่น 100.- 100 แผ่น 2,000.-
- กฎหมายขำร่วยกว่า 1,600 รายการ
- เข้าเยี่ยมชม - สั่งซื้อ ณ www.soutpaisallaw.com

คิดถึงกฎหมาย ซื่อกฎหมายดี ถูก ง่าย

- ต้องสูตรไพศาล เลขโทรด่วนหลายคู่สายทุกวัน 06.00 น. ถึง 21.00 น. (ท้ายเล่ม)

คำนำ

(พิมพ์ครั้งที่ ๑)

การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย อบจ. (องค์การบริหารส่วนจังหวัด), เทศบาล, อบต. (องค์การบริหารส่วนตำบล) กทม. (กรุงเทพมหานคร), พัทธา, และ อปท. (องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น) อื่นๆ

การกระจายอำนาจ ตามหลักสากลนิยมที่ก้าวสู่ประสิทธิภาพ โดยรัฐธรรมนูญ และกฎหมายส่วนท้องถิ่น ตามแนวทางที่กำหนดโดยระเบียบกระทรวงมหาดไทย ข้อบัญญัติ ประเทศ ฯ ซึ่งได้จัดพิมพ์ทั้งชนิดแยกเล่มและรวมเล่มดังกล่าวแนะนำท้ายเล่ม

อำนาจหน้าที่ (โครงสร้าง) ความรับผิดชอบ อปท. ดังกล่าว ตามกฎหมายว่าด้วยการกระจายอำนาจ ทางปฏิบัติเมื่อไม่สามารถขับเคลื่อนโดยมีความขัดแย้งและได้นำคดีขึ้นสู่ศาลยุติธรรม ดำเนินคดีถึงที่สุดถึงศาลสูง ศาลฎีกาเมื่อมีคำตัดสินได้เป็นแนวเป็นอุทธรณ์ การจัดพิมพ์ได้พิมพ์ “ฎีกาย่อ” ระยะเวลาอ่านอย่างรวบรัด ส่วนฎีกาเต็มได้ลงใน CD ประกอบหนังสือส่งเสริมการศึกษาเชิงลึก

สิรินาถ อัครนิบุตร

บรรณาธิการ

โทร. 0-2413-4349 (3 คู่สาย)

FAX 0-2455-5027 (Auto)

กองบรรณาธิการ

E ' Law book สำนักพิมพ์ริเริ่มให้ได้ประโยชน์สูงสุดการใช้งาน
ศึกษา อ่างอิง วิจัย วิเคราะห์, เจาะลึกโดยหนังสือจะเอื้อความรวดเร็ว รวม
รัด สรุ่ยย่อได้ประเด็น ส่วนเนื้อหาสามารถเปิดใช้ ค้น สั่งพิมพ์ได้จาก CD
ประกอบ

เทคโนโลยีเชื่อมสนธิดังกล่าว ได้ลองใช้กับ

- ประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี หนังสือ + CD
- คดีย่อ/ฎีกาย่อเฉพาะกลุ่ม + CD
- ประมวลกฎหมาย + MP3
- กฎหมายแปลไทย - อังกฤษ + MP3 ศึกษาการออกเสียง
- **MP3** จึงประกอบด้วย ทั่วยบท - คำอธิบาย - สำเนียงภาษาอังกฤษ -
ฎีกา และ ทิวสอบ รวม 5 กลุ่มหลากหลายกฎหมาย

โลกพัฒนา กฎหมายปรับปรุง การศึกษายิ่งต้องสนอง
ความสะดวก ประหยัด ได้ประสิทธิภาพโปรดติดตาม**“คำวินิจฉัยศาล
ปกครองสูงสุด”** ในคดีต่างๆ รวมถึง “คดี อปท.”

ขอบคุณทุกข้อชี้แนะสู่การสร้างสรรค์คุณภาพที่ต้องดียิ่ง ๆ ขึ้น

สุจิตรา ศรีถวิล

บรรณาธิการ

www.soutpaisallaw.com

คำย่อในหนังสือเล่มนี้

ป.พ.พ.	หมายความถึง	ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
ป.แพ่ง	หมายความถึง	ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
ป.วิ.แพ่ง	หมายความถึง	ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
ป.อาญา	หมายความถึง	ประมวลกฎหมายอาญา
ป.วิ.อาญา	หมายความถึง	ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
ป.ที่ดิน	หมายความถึง	ประมวลกฎหมายที่ดิน
ป.	หมายความถึง	ประมวลกฎหมาย
พ.ร.บ.	หมายความถึง	พระราชบัญญัติ
พ.ร.ก.	หมายความถึง	พระราชกำหนด
พ.ร.ฎ.	หมายความถึง	พระราชกฤษฎีกา
รจ.	หมายความถึง	ราชกิจจานุเบกษา
ปว.	หมายความถึง	ประกาศของคณะปฏิวัติ
ฎ.	หมายความถึง	คำพิพากษาศาลฎีกา
พงส.	หมายความถึง	เจ้าพนักงานสอบสวน

๘๘๘๘
๘๘๘๘๘๘

ප්‍රවේශය

สารบัญ

รวมคดีส่วนท้องถิ่น

(ฉบับปรับปรุง)

► รวมฎีกาย่อส่วนท้องถิ่น ◀ (ฎีกาเต็มใน CD) หน้า

ส่วนที่ ๑ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.)	๑
▶ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	๑
▶ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง	๙
▶ พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ ๖	๑๘
▶ พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญส่วนท้องถิ่น ๖	๑๙
▶ พระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ ๖	๒๑
▶ พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน ๖	๒๒
ส่วนที่ ๒ เทศบาล	๒๗
▶ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	๒๗
▶ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง	๖๕
▶ ประมวลกฎหมายอาญา	๑๐๔
▶ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	๑๐๕
▶ พระราชบัญญัติที่ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน ๖	๑๐๗
▶ ประมวลกฎหมายที่ดิน	๑๐๘
▶ พระราชบัญญัติเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล ๖	๑๑๑
▶ พระราชบัญญัติความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ ๖	๑๑๔
▶ พระราชบัญญัติเทศบาล ๖	๑๑๕
▶ พระราชบัญญัติภาษีป่า ๖	๑๒๒
▶ พ.ร.บ.ภาษีโรงเรือนและที่ดิน พ.ศ.๒๕๑๕	๑๒๕

▶ รวมฎีกาย่อยส่วนท้องถิ่น ◀ (ฎีกาเต็มใน CD)	หน้า
▶ พระราชบัญญัติคุ้มครองอาคาร ฯ	๑๕๑
▶ พระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ ฯ	๑๕๓
▶ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ฯ	๑๕๔
▶ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฯ	๑๕๕
▶ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดี ฯ	๑๕๖
▶ พระราชบัญญัติพนักงานอัยการ ฯ	๑๕๗
▶ พระราชบัญญัติล้มละลาย ฯ	๑๕๘
▶ พ.ร.บ.ว่าด้วยลักษณะฐานะของวัดบาทพลวงโรมันคาทอลิก ฯ	๑๕๙
▶ พระราชบัญญัติสัญชาติ ฯ	๑๖๐
▶ พระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ ฯ	๑๖๑
▶ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน้ำขึ้นน้ำลง ฯ	๑๖๒
▶ พระราชบัญญัติเทศบาล ฯ	๑๖๓
▶ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการแผ่นดิน ฯ	๑๖๔
▶ พระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร ฯ	๑๖๕
ส่วนที่ ๓ องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)	๑๖๖
▶ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	๑๖๖
▶ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง	๑๖๖
▶ พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล ฯ	๑๖๗
▶ พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด ฯ	๑๖๗
▶ พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน ฯ	๑๖๗
▶ พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ ฯ	๑๖๘
▶ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	๑๖๘
▶ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดี ฯ	๑๖๘
▶ พระธรรมนูญศาลยุติธรรม	๑๖๘

▶ รวมคดีส่วนท้องถิ่น ◀ (ฎีกาเต็มใน CD)	หน้า
ส่วนที่ ๕ กรุงเทพมหานคร (กทม.)	๑๙๑
▶ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	๑๙๑
▶ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง	๑๙๙
▶ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	๒๐๙
▶ พระธรรมนูญศาลยุติธรรม	๒๑๐
▶ พระราชบัญญัติควบคุมอาคารฯ	๒๑๑
▶ พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน ๖	๒๑๒
▶ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากรและวิธีพิจารณาคดี ๖	๒๑๓
▶ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน ๖	๒๑๔
▶ พระราชบัญญัติประกันสังคม ๖	๒๑๖
▶ พระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ ๖	๒๑๘
▶ พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ ๖	๒๒๐
▶ พระราชบัญญัติภาษีป่า ๖	๒๒๑
▶ พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน ๖	๒๒๒
▶ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร ๖	๒๒๔
▶ พระราชบัญญัติว่าด้วยการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่าง ๖	๒๒๗
▶ พระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ๖	๒๒๘
▶ พระราชบัญญัติเทศบาล ๖	๒๓๑
▶ พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ ๖	๒๓๔
▶ พระราชบัญญัติโรงรับจำนำ ๖	๒๓๖
▶ พระราชบัญญัติสาธารณสุข ๖	๒๓๖
ส่วนที่ ๕ เมืองพัทยา	๒๓๙
▶ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	๒๓๙
▶ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง	๒๔๐
▶ พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร ๖	๒๔๐
▶ พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน ๖	๒๔๑
ดัชนีค้นหา	๒๔๓ - ๒๔๒

ส่วนที่ ๑

- อบจ. -

รวมคดีส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.)

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ฎ.๓๗๖๐/๒๕๕๕	วัดใหม่โพธิ์งามหรือวัดคลองมะแพตบ องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก	โจทก์ จำเลย
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์		มาตรา ๑๓๗๓

แม้จำเลยจะมีชื่อใน น.ส. ๓ ก. อันมีผลให้จำเลยได้รับคำรับรองของทางราชการว่า จำเลยเป็นผู้ทำประโยชน์ในที่ดินดังกล่าว และยังได้รับประโยชน์จากข้อสันนิษฐานของกฎหมายในฐานะที่มีชื่อในทะเบียนที่ดินว่าเป็นผู้มีสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๗๓ ก็ตาม แต่เมื่อวัดโจทก์กล่าวอ้างว่าสิทธิของจำเลยไม่ถูกต้อง จึงเป็นการโต้แย้งสิทธิครอบครองของโจทก์แล้ว โจทก์ย่อมมีอำนาจฟ้องจำเลยได้

หลังจากตั้งวัดโจทก์ขึ้นแล้ว มีการตั้งโรงเรียนขึ้นโดยยืมศาลาวัดสร้างเป็นโรงเรียนอยู่ ๑๐ ปี จึงสร้างโรงเรียนในที่ดินของวัดด้วยความยินยอมของโจทก์ แต่เมื่อวัดโจทก์ย้ายออกไปแล้ว โจทก์มิได้สละสิทธิในที่ดินพิพาทยังคงนำที่ดินออกหาผลประโยชน์ตลอดมา การที่โจทก์ยอมให้ทางราชการใช้ที่ดินพิพาทเป็นโรงเรียนหาใช่เป็นการยกที่ดินพิพาทให้แก่จำเลยไม่ เมื่อที่ดินพิพาทมีผู้ยกให้เพื่อสร้างวัด ซึ่งต่อมาก็มีการสร้างวัดขึ้นตามเจตนาของผู้ยกให้ที่ดินพิพาทจึงเป็นที่วัดและเป็นที่ธรณีสงฆ์ตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๔๘๔ มาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้น โดยที่วัดและที่ธรณีสงฆ์ตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๔๘๔ มาตรา ๔๑ และพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๓๕ จะโอนกรรมสิทธิ์ได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติเท่านั้น การที่มีผู้นำที่ดินพิพาทไปออก น.ส. ๓ ก. เป็นชื่อจำเลยและต่อมาถูกเปลี่ยนแปลงขึ้นทะเบียนเป็นที่ราชพัสดุ จึงเป็นการไม่ชอบ ที่ดินพิพาทยังคงสภาพเป็นที่วัดและที่ธรณีสงฆ์ของโจทก์อยู่เช่นเดิม

ฎ.๖๖๖๐/๒๕๕๑	องค์การบริหารส่วนจังหวัดปัตตานี นาง ส.	โจทก์ จำเลย
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์		มาตรา ๑๓๓๖

พ.ร.บ. บำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๓๔ วรรคแรก กำหนดหลักเกณฑ์สำหรับข้าราชการบำนาญที่กดรับราชการใหม่ไว้ว่า ข้าราชการส่วน

ท้องถิ่นผู้ซึ่งได้รับหรือมีสิทธิในบำนาญปกติแล้วภายหลังกลับเข้ารับราชการใหม่ ถ้าเงินเดือนที่ได้รับในขณะที่เข้ารับราชการครั้งใหม่น้อยกว่าเงินเดือนเดิมเมื่อก่อนออกจากราชการ จะขอรับบำนาญรวมกันไปด้วยก็ได้ แต่ถ้าเงินเดือนรวมกับบำนาญสูงกว่าเงินเดือนเดิม ต้องลดบำนาญลงในระหว่างที่รับราชการครั้งหลังจนเงินเดือนใหม่รวมกับบำนาญไม่สูงกว่าเงินเดือนเดิม ดังนั้น เมื่อจำเลยได้รับเงินเดือนในขณะที่เข้ารับราชการครั้งใหม่น้อยกว่าเงินเดือนเดิมเมื่อก่อนออกจากราชการเป็นเงิน ๒๙๐ บาท บำนาญแต่ละเดือนที่จำเลยมีสิทธิได้รับจึงมีไม่เกิน ๒๙๐ บาท และสำหรับเงินช่วยค่าครองชีพข้าราชการบำนาญที่จำเลยรับไปจากโจทก์ระหว่างวันที่ออกจากราชการนั้น เมื่อจำเลยเข้ารับราชการใหม่แล้ว จำเลยย่อมไม่มีสิทธิรับเงินดังกล่าวอีก ตาม พ.ร.ฎ.ช่วยค่าครองชีพผู้รับเบี้ยหวัดบำนาญ พ.ศ.๒๕๒๑ มาตรา ๕ เดิม ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๒๑ และที่แก้ไขฉบับที่ ๒ พ.ศ.๒๕๒๓

เมื่อเป็นหน้าที่ของจำเลยในอันที่จะต้องแจ้งให้โจทก์ทราบว่าจำเลยกลับเข้ารับราชการใหม่ในหน่วยราชการอื่นเพื่อโจทก์จะได้จ่ายเงินบำนาญให้แก่จำเลยได้ถูกต้องตามสิทธิของจำเลย การที่จำเลยไม่แจ้งให้โจทก์ทราบถึงการกลับเข้ารับราชการใหม่ทำให้โจทก์จ่ายเงินบำนาญรวมเงินเพิ่ม และเงินช่วยค่าครองชีพข้าราชการบำนาญแก่จำเลยไปเกินกว่าสิทธิที่จำเลยจะได้รับนั้นเป็นการปิดบังทำให้โจทก์เสียหาย โจทก์ในฐานะเจ้าของเงินย่อมมีสิทธิติดตามและเอาคืนซึ่งทรัพย์สินของตนจากจำเลยได้ตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๓๖ ซึ่งไม่มีกำหนดอายุความ

ฎ.๕๖๔๔/๒๕๔๑

องค์การบริหารส่วนจังหวัด นครศรีธรรมราช

โจทก์

นาย บ.

จำเลย

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๑๙๓/๓๐, ๑๓๓๖

สิทธิของจำเลยในการขอรับบำนาญจากโจทก์เมื่อกลับเข้ารับราชการใหม่จะต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๐๐ มาตรา ๓๔ ที่กำหนดว่า ถ้าเงินเดือนที่ได้รับในขณะที่เข้ารับราชการครั้งใหม่น้อยกว่า เงินเดือนเดิมเมื่อก่อนออกจากราชการจะขอรับบำนาญรวมกัน ไปด้วยก็ได้ แต่ถ้าเงินเดือนรวมกับบำนาญสูงกว่าเงินเดือนเดิม ต้องลดบำนาญลงในระหว่างที่รับราชการครั้งหลังจนเงินเดือนใหม่รวมกับบำนาญไม่สูงกว่าเงินเดือนเดิม ถ้าเงินเดือนใหม่ เท่าหรือสูงกว่าเงินเดือนเดิมก็ให้คงบำนาญใน

ระหว่างนั้น ดังนั้น เมื่อจำเลยได้รับเงินเดือนใหม่ในอัตราเดือนละ ๗๕๐ บาท จำเลยมีสิทธิได้รับบำนาญเพียงเดือนละ ๒๕๐ บาท ซึ่งเมื่อรวม กับเงินเดือนแล้วไม่สูงกว่าเงินเดือนก่อนออกจากราชการ ที่รับอยู่ในอัตราเดือนละ ๑,๐๐๐ บาท และเมื่อเงินเดือนใหม่ ของจำเลยสูงขึ้น สิทธิในการรับบำนาญของจำเลยก็จะต้องลดลง จนเมื่อเงินเดือนใหม่เป็นอัตราเดือนละ ๑,๐๐๐ บาท ขึ้นไป จึงให้งดบำนาญเสียทั้งหมด สิทธิในการรับบำนาญของจำเลยในกรณีที่ถูกเข้ารับราชการใหม่กับไม่เข้ารับราชการใหม่ จึงไม่ เหมือนกันและเป็นหน้าที่ของจำเลยใน อันที่จะต้องแจ้งให้โจทก์ ทราบว่าจำเลยกลับเข้ารับราชการใหม่ในหน่วยราชการอื่น เพื่อโจทก์ จะได้จ่ายเงินบำนาญให้แก่จำเลยได้ถูกต้องตามสิทธิของ ของจำเลย การที่จำเลยไม่แจ้งให้ โจทก์ทราบถึงการกลับ เข้ารับราชการใหม่ทำให้โจทก์จ่ายเงินบำนาญแก่จำเลยไปเกินกว่า สิทธิที่จำเลยจะได้รับนั้นเป็นการปิดบังโจทก์ทำให้โจทก์เสียหาย โจทก์ในฐานะเจ้าของเงินยืมม มีสิทธิฟ้องเรียกเงินจำนวนนี้ คืนจากจำเลยอันเป็นการใช้สิทธิติดตามและเอาคืนซึ่งทรัพย์สินของ ตนจากบุคคลผู้ไม่มีสิทธิจะยึดถือได้ตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๓๖ ซึ่งไม่มีกำหนดอายุความ กรณีไม่อยู่ในบังคับของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๓/๓๐ คดีโจทก์ยังไม่ขาดอายุความ

ฎ. ๕๘๑๗/๒๕๓๙	องค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
บริษัท ส. จำกัด	โจทก์
จำเลย
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	มาตรา ๒๐๖, ๒๒๔	วรรคหนึ่ง
พยานันเกิดแต่บุตรสะเมิตถือว่าจำเลยมีต้นฉบับแต่เอกสารที่ทำสะเมิตตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๐๖ โจทก์มีสิทธิติดดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันสะเมิตเป็นต้นไป แม้ตามคำฟ้องของโจทก์ไม่ระบุชัดแจ้งว่า จำเลยกระทำสะเมิตในวันใดแน่ แต่โจทก์ขอติดดอกเบี้ยก่อนวันฟ้องในจำนวนน้อยกว่าสิทธิที่โจทก์ควรได้รับนับแต่วันที่จำเลยกระทำสะเมิตวันสุดท้ายถึงวันฟ้อง ศาลย่อมกำหนดติดดอกเบี้ยก่อนวันฟ้องให้โจทก์ได้		
ฎ. ๕๙๓๓/๒๕๓๗	องค์การบริหารส่วนจังหวัดบุรีรัมย์ กับพวก
พันตำรวจเอก น. กับพวก	โจทก์
จำเลย
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	มาตรา ๔๒๐, ๔๔๔	

จำเลยซึ่งเป็นข้าราชการปฏิบัติหน้าที่โดยประมาทเลินเล่อทำให้โจทก์ที่ ๑ ซึ่งเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัดเสียหาย มีการตั้งกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และหาตัวผู้รับผิดชอบทางแพ่งขึ้น ๒ ชุดคณะกรรมการสอบสวนชุดแรกทำบันทึกเสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดและ ย. ในฐานะผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งให้ดำเนินการต่อผู้ที่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายเมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๒๗ ส่วนรายงานของคณะกรรมการชุดหลังได้มีการบันทึกเสนอ และ ย. ผู้ว่าราชการจังหวัดมีคำสั่งให้ดำเนินการหลังจากนั้น ถือได้ว่าโจทก์ที่ ๑ ทราบความเสียหายและรู้ตัวผู้ต้องรับผิดชอบเมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๒๗ ต่อมา ย. ในฐานะผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งให้กรรมการปกครองโจทก์ที่ ๒ ทราบความเสียหายและบุคคลผู้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายเมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๒๗ ส่วนโจทก์ที่ ๓ ไม่ปรากฏว่าทราบตัวผู้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายเมื่อใด แต่ได้ความว่า ย. ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้แจ้งผลการสอบสวนให้โจทก์ที่ ๓ ทราบ จึงพึงได้ว่าโจทก์ที่ ๓ ทราบตัวผู้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายหลังจากวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๒๗ โจทก์ทั้งสองฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๒๘ จึงไม่ขาดอายุความตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๔๘

ฎ.๓๔๙๐/๒๕๓๕

องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน โจทก์ นาง ก. ผู้ร้อง
นาย ปรีชา ไชย วงศ์ กับพวก จำเลย

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๔, ๑๔๖๖ เดิม

ผู้ร้องได้รับทรัพย์สินมรดกซึ่งรวมทั้งที่พิพาทมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๓ ที่พิพาทจึงเป็นสินสมรสระหว่างผู้ร้องกับจำเลยที่ ๑ ผู้เป็นสามีตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๖๖ (เดิม) ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น และผลประโยชน์ที่เกิดจากทรัพย์สินมรดกอื่นส่วนที่เป็นของผู้ร้องยอมเป็นสินสมรสระหว่างผู้ร้องกับจำเลยที่ ๑ เช่นเดียวกันดังนั้น แม้จะมีการนำเงินที่ได้จากการขายพืชผลของสวนและนา มรดกไปไถ่ถอนจำนองที่พิพาทและโอนที่พิพาทให้กับผู้ร้องในปี พ.ศ. ๒๕๒๐ ภายหลังจาก พ.ร.บ. ให้ใช้บทบัญญัติบรรพ ๕ แห่ง ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่ได้ตรวจชำระใหม่ พ.ศ. ๒๕๑๙ ใช้บังคับแล้วก็ไม่ทำให้ที่พิพาทกลับกลายเป็นสินส่วนตัวของผู้ร้องแต่อย่างใด ผู้ร้องจึงไม่มีสิทธิร้องขอให้ปล่อยที่พิพาทที่โจทก์นำยึด บทบัญญัติมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. ให้ใช้บทบัญญัติบรรพ ๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่ได้ตรวจชำระใหม่ พ.ศ. ๒๕๑๙ มีความหมายเฉพาะว่าความสมบูรณ์ของการ

บริหารส่วนจังหวัด ก. นั้น ไม่มีอำนาจในการที่จะสงวนสิทธิเรียกเบี้ยปรับ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ก. ซึ่งเป็นคู่สัญญากับโจทก์เท่านั้นที่มีอำนาจที่จะรับมอบงานจากโจทก์หรือไม่

เมื่อโจทก์มอบอำนาจให้ อ. ไปขอรับเงินค่าจ้าง องค์การบริหารส่วนจังหวัด ก. ได้เรียกเบี้ยปรับที่โจทก์ส่งมอบงานล่าช้ากว่ากำหนดในสัญญา แสดงว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัด ก. หาได้ยอมรับมอบงานโดยมิได้อัดอ้อนอันจะทำให้โจทก์พ้นจากความรับผิดชอบในการส่งมอบเงินเข้าตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕๙๗ ไม่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด ก. แจ้งแก่ผู้รับมอบอำนาจโจทก์ที่ให้มารับเงินแทนว่าจะหักเงินค่าปรับจากเงินค่าจ้าง ถือว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัด ก. ได้บอกสงวนสิทธิที่จะเรียกเอาเบี้ยปรับตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๘๑ แล้ว จำเลยจึงมีสิทธิเรียกเบี้ยปรับจากโจทก์ได้

ฎ.๔๖๘๘/๒๕๒๘

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ป.

โจทก์

องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ กับพวก

จำเลย

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๗๙๗

องค์การบริหารส่วนจังหวัดจำเลยที่ ๑ แต่งตั้งจำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๗ เป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง ในการจ้างเหมาโจทก์ก่อสร้างอาคารเพื่อให้การก่อสร้างเป็นไปตามรายการและแบบแปลน จำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๗ ย่อมเป็นตัวแทนของจำเลยที่ ๑ จึงไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายแก่โจทก์ในฐานะส่วนตัว

ฎ.๑๓๙๒/๒๕๒๕

นาย บ.

โจทก์

องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์

จำเลยร่วม

นาย จ.

จำเลย

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๑๓๐๔, ๑๓๐๗, ๑๓๖๗

ที่ดินที่ทางราชการสงวนไว้เพื่อสร้างโรงเรียนระดับประถมศึกษาโดยครูใหญ่เป็นผู้จับจองไว้ และต่อมาได้แจ้งการครอบครองตามแบบ ส.ค. ๑ ในนามของศึกษาธิการอำเภอ ขณะนั้นโรงเรียนระดับประถมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ต่อมาได้โอนมาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์จำเลยร่วม จำเลยร่วมได้สร้างโรงเรียนในที่ดินดังกล่าวด้านทิศตะวันตก ส่วนทางด้านทิศตะวันออกอันเป็นที่ดินพิพาทเคยให้โจทก์เช่า ดังนั้นที่ดินพิพาทเป็นส่วนหนึ่งของที่ดินที่ทางราชการคือจำเลยร่วมสงวนไว้สำหรับสร้างโรงเรียน เป็น

สาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภทใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๓๐๔ (๓)

(อ้างคำพิพากษาฎีกาที่ ๒๓๑๙๘-๒๓๑๙๙/๒๕๒๓)

เมื่อที่ดินพิพาทเป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน แม้โจทก์จะครอบครองมาและได้รับหนังสือรับรองการทำประโยชน์แล้วก็ตามก็ไม่ได้สิทธิครอบครองและใช้ยื่นจำเลยร่วมไม่ได้

ฎ. ๒๐๑๔/๒๕๒๓

นาย ช.

โจทก์

องค์การบริหารส่วนจังหวัดพังงา

จำเลย

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๓๑๑

เมื่อมีการเลิกสัญญาต่อกันแล้ว คู่สัญญาแต่ละฝ่ายจำเป็นต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งได้กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม ส่วนที่เป็นภาระงานอันที่โจทก์ได้กระทำและยอมให้จำเลยได้ใช้สิทธินั้น โจทก์มีสิทธิที่จะได้รับการชดเชยคืนด้วยการใช้เงินตามควรแห่งค่าของผลงานที่ทำไปแล้ว

โจทก์ฟ้องให้จำเลยจ่ายค่าจ้างที่ค้างชำระให้โจทก์ กรณีพอถือได้ว่าเป็นเรื่องที่โจทก์ฟ้องเรียกเงินจากผลงานที่ทำไปแล้ว ขอบที่ศาลจะหยิบยกผลของภาระงานที่โจทก์ทำไปแล้วมาเป็นข้อวินิจฉัยเพื่อให้มีการชดเชยเงินตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๑๑ ได้ไม่เป็นการพิพากษาเกินคำขอ

ฎ. ๑๗๓๒/๒๕๒๓

องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครสวรรค์

โจทก์

นายจำเนียร เทียมศร

จำเลย

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๑๖๔, ๖๐๑

โจทก์รับมอบงานการก่อสร้างอาคารพิพาทจากจำเลยผู้รับจ้าง โดยคณะกรรมการตรวจการจ้างทำการตรวจการก่อสร้างแล้ว เห็นว่า จำเลยทำการก่อสร้างแล้วเสร็จตามสัญญาเรียบร้อย ต่อมาได้ตรวจพบความชำรุดบกพร่องของอาคารพิพาท โจทก์ต้องฟ้องจำเลยผู้รับจ้างภายในปีหนึ่งนับแต่วันการชำรุดบกพร่องได้ปรากฏขึ้น มิฉะนั้น คดีโจทก์ขาดอายุความตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๐๔ หาใช่เป็นกรณีผิดสัญญาจ้างซึ่งมีอายุความ ๑๐ ปีไม่

ฎ.๘๗๐/๒๕๒๐ ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุญกว้างพาณิชย์ โจทก์
นาย พ. จำเลย
องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด ผู้คัดค้าน

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๔๑

จำเลยรับเหมาร้างอาคารของ อ. แล้วทำงาน อ. จ้างผู้อื่นทำงานจำเลยต้องใช้ค่าเสียหายและเบี้ยปรับ อ. บอกเลิกสัญญา มิได้หมายความสละสิทธิปรับตามสัญญา อ. หักเบี้ยปรับจากเงินที่จำเลยวางไว้กับ อ. ได้

ฎ.๑๓๐๖/๒๕๑๕ องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิจิตร โจทก์
โดยนาย ท. ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจิตร จำเลย
นาย ป. ที่ ๑ นาย ป. ที่ ๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๒๐, ๔๔๘

ปลัดจังหวัดสงขลานครินทร์ให้ผู้ช่วยเลขาธิการจังหวัดยืมเงินขององค์การบริหารส่วนจังหวัดไปใช้ในงานก่อสร้าง ของแผนกโยธาจังหวัดโดยผิดระเบียบวิธีการงบประมาณและการคลังส่วนจังหวัด เป็นเหตุให้ผู้ช่วยเลขาธิการจังหวัดยกเอาเงินไปใช้ส่วนตัว ถือได้ว่าปลัดจังหวัดและผู้ช่วยเลขาธิการจังหวัดร่วมกันกระทำการละเมิดต่อองค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดต้องใช้สิทธิเรียกร้องภายในอายุความ ๑ ปี นับแต่วันที่รู้ตัวผู้จะพึงใช้ค่าสินไหมทดแทน

ผู้ต้องเสียหายรู้ตัวผู้จะพึงใช้ค่าสินไหมทดแทนแน่นอนแล้ว เป็นแต่เพียงผู้เสียหายมีหนังสือสอบถามไปว่า จะยอมชดใช้เงินหรือไม่ ถ้ายอมใช้ก็ไม่ต้องตั้งกรรมการสอบสวน เพื่อให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี และอาจมีผู้อื่นต้องร่วมรับผิดชอบก็ได้ นั้นไม่เป็นข้อที่จะยกขึ้นมาขยายเวลาสิทธิเรียกร้องได้ ความที่ยังไม่รู้ตัวผู้ร่วมกระทำผิดด้วย หานำมาอ้างว่าไม่รู้ตัวผู้จะพึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนได้ไม่

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

ฎ.๓๗๖๐/๒๕๕๕	วัดใหม่โพธิ์งามหรือวัดคลองมะแพตบ	โจทก์
	องค์การบริหารส่วนจังหวัดพิษณุโลก	จำเลย
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง		มาตรา ๕๕, ๑๒๗

แม้จำเลยจะมีชื่อใน น.ส. ๓ ก. อันมีผลให้จำเลยได้รับคำรับรองของทางราชการว่าจำเลยเป็นผู้ทำประโยชน์ในที่ดินดังกล่าว และยังได้รับประโยชน์จากข้อสันนิษฐานของกฎหมายในฐานะที่มีชื่อ ในทะเบียนที่ดินว่าเป็นผู้มีสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๗๓ ก็ตาม แต่เมื่อวัดโจทก์กล่าวอ้างว่าสิทธิของจำเลยไม่ถูกต้อง จึงเป็นการโต้แย้งสิทธิครอบครองของโจทก์แล้ว โจทก์ย่อมมีอำนาจฟ้องจำเลยได้

หลังจากตั้งวัดโจทก์ขึ้นแล้ว มีการตั้งโรงเรียนขึ้นโดยอิมศาสนาจารย์สร้างเป็นโรงเรียนอยู่ ๑๐ ปี จึงสร้างโรงเรียนในที่ดินของวัดด้วยความยินยอมของโจทก์ แต่เมื่อวัดโจทก์ย้ายออกไปแล้ว โจทก์มิได้สละสิทธิในที่ดินพิพาทยังคงนำที่ดินออกหาผลประโยชน์ตลอดมา การที่โจทก์ยอมให้ทางราชการใช้ที่ดินพิพาทเป็นโรงเรียนหาใช่เป็นการยกที่ดินพิพาทให้แก่จำเลยไม่ เมื่อที่ดินพิพาทมีผู้ยกให้เพื่อสร้างวัด ซึ่งต่อมาก็กมีการสร้างวัด ขึ้นตามเจตนาของผู้ยกให้ที่ดินพิพาทจึงเป็นที่วัดและเป็นที่ดินสงฆ์ตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๔๘๔ มาตรา ๔๐ (๑) และ (๒) ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้น โดยที่วัดและที่ธรณีสงฆ์ตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๔๘๔ มาตรา ๔๑ และพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๓๔ จะโอนกรรมสิทธิ์ได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติเท่านั้น การที่มีผู้นำที่ดินพิพาทไปออก น.ส. ๓ ก. เป็นชื่อจำเลยและต่อมาถูกเปลี่ยนแปลงขึ้นทะเบียนเป็นที่ราชพัสดุ จึงเป็นการไม่ชอบ ที่ดินพิพาทยังคงสภาพเป็นที่วัดและที่ธรณีสงฆ์ของโจทก์อยู่เช่นเดิม

ฎ.๓๘๗๑/๒๕๕๑	นาย บ.	โจทก์
	องค์การบริหารส่วนจังหวัด (ยะเชิงเทรา) กับพวก	จำเลย
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง		มาตรา ๑๖๑, ๑๖๖, ๑๗๕

กรณีโจทก์ขอถอนฟ้องภายหลังจำเลยยื่นคำให้การแล้ว และไม่ใช้กรณีที่โจทก์ขอถอนฟ้องเนื่องจากมีข้อตกง หรือประนีประนอมยอมความกับจำเลย จึงเป็นอำนาจของศาลโดย

เฉพาะที่จะอนุญาตหรือไม่อนุญาตหรืออนุญาตภายในเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรอย่างไรก็ได้ ตาม ป.วิ.พ.มาตรา ๑๗๕ วรรคสอง

เมื่อปรากฏว่าที่ดินตามคำฟ้องของโจทก์ ไม่ใช่ที่ดินแปลงที่โจทก์ประสงค์จะฟ้อง จำเลย และโจทก์ได้ขอแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้องในส่วนนี้แล้วแต่ศาลชั้นต้นไม่อนุญาตเนื่องจากล่วงเลยเวลาที่จะอนุญาตได้ หากศาลใช้ดุลพินิจไม่อนุญาตให้โจทก์ถอนฟ้อง และปล่อยให้คู่ความดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไปเมื่อศาลพิพากษายกฟ้องโจทก์เพราะโจทก์ฟ้องคดีในที่ดินที่ผิดแปลง โจทก์ย่อมนำคดีมาฟ้องจำเลยเกี่ยวกับที่ดินแปลงที่พิพาทกันอย่างแท้จริงใหม่ได้ คู่ความทั้งสองฝ่ายก็ต้องเสียเวลาเสียค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายอีก ที่ศาลชั้นต้นใช้ดุลพินิจอนุญาตให้โจทก์ถอนฟ้อง เพื่อให้โจทก์ไปดำเนินการจัดทำแผนที่ที่ดินเพื่อนำคดีมาฟ้องใหม่ย่อมเป็นประโยชน์แก่คู่ความทั้งสองฝ่ายนับเป็นการใช้ดุลพินิจที่ชอบและเหมาะสมแล้ว

การที่โจทก์นำคดีมาฟ้องจำเลยโดยไม่ได้ตรวจสอบที่ดินที่จะฟ้องให้แน่นอน เป็นเหตุให้จำเลยต่อสู้อย่างเต็มที่และดำเนินกระบวนการ เสียค่าฤชาธรรมเนียมต่าง ๆ เรื่อยมา ถือได้ว่าเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาที่ไม่จำเป็น อันเกิดเพราะความผิดหรือความประมาทเลินเล่อของฝ่ายโจทก์ สมควรที่โจทก์จะต้องรับผิดชอบในค่าฤชาธรรมเนียมดังกล่าวแทนจำเลยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๑๖๑ และมาตรา ๑๖๖

ฎ.๖๓๔๘/๒๕๓๙

บริษัท ด. (ประเทศไทย) จำกัด

โจทก์

ส่วนอำเภอเมืองชลบุรี กับพวก

จำเลย

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

มาตรา ๑ (๑๑), ๑๗๒

ผู้ที่จะเป็นคู่ความในคดีได้นั้นจะต้องเป็นบุคคลดังกล่าวไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๑ (๑๑) และคำว่าบุคคลนั้นตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้แก่บุคคลธรรมดาและนิติบุคคล สำหรับการจะมีขึ้นได้ซึ่งนิติบุคคลนั้นตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๕ ให้มีขึ้นได้ก็แต่ด้วยอาศัยอำนาจแห่ง ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือกฎหมายอื่น เมื่อไม่ปรากฏว่ามีกฎหมายกำหนดให้จำเลยที่ ๑ เป็นนิติบุคคล ส่วนอำเภอเมืองชลบุรีจำเลยที่ ๑ จึงเป็นเพียงส่วนราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี มิใช่บุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลโจทก์จึงไม่สามารถฟ้องจำเลยที่ ๑ ได้

ไม่มีบทกฎหมายใดบัญญัติให้ตัวแทนเขตของนิติบุคคลเป็นนิติบุคคลตามนิติบุคคล ตัวการไปด้วย ดังนั้น แม้จำเลยที่ ๑ เป็นตัวแทนเขตขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นนิติบุคคลก็ตาม จำเลยที่ ๑ การหาใช้เป็นนิติบุคคลตามตัวการด้วยไม่

โจทก์บรรยายฟ้องไปตามใบแจ้งรายการประเมินและใบแจ้งค่าชี้ขาดที่โจทก์ได้รับมา ยอดเงินภาษีโรงเรือนที่โจทก์จะต้องชำระตามใบแจ้งค่าชี้ขาดของจำเลยที่ ๒ ก็ลดลง จากเดิม ๒,๖๐๘,๑๒๑ บาท เหลือ ๑,๕๙๓,๑๙๐ บาท ส่วนค่ารายปีที่จำเลยที่ ๒ แจ้งมาจะมี จำนวน ๕๐๙,๘๒๓,๑๗๕ บาท ตามสำเนาใบแจ้งค่าชี้ขาดเอกสารท้ายฟ้องหรือไม่ เป็นแต่ เพียงรายละเอียดที่คู่ความสามารถนำสืบได้ในชั้นพิจารณา ฟ้องโจทก์ไม่เคยสืบถาม

การกำหนดค่ารายปีของพนักงานเจ้าหน้าที่ของจำเลยที่ ๑ และการพิจารณาชี้ขาดของ จำเลยที่ ๒ มิได้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘ วรรคสองแห่ง พ.ร.บ. ภาษีโรงเรือนและ ที่ดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ อีกทั้งไม่เป็นไปตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ การประเมินค่ารายปีของทรัพย์สินในวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๓๕ ที่ว่า กรณีที่หาค่าเช่าไม่ได้ เนื่องจากเจ้าของทรัพย์สินดำเนินการเองหรือด้วยเหตุประการอื่นให้พนักงานเจ้าหน้าที่มี อำนาจประเมินค่ารายปีโดยคำนึงถึงลักษณะของทรัพย์สิน ขนาด พื้นที่ ทำเลที่ตั้ง และบริการ สาธารณะที่ทรัพย์สินนั้นได้รับประโยชน์ แต่ได้นำหลักเกณฑ์มูลค่าทรัพย์สินมาเป็นเกณฑ์ ประเมิน การกำหนดค่ารายปีของพนักงานเจ้าหน้าที่ของจำเลยที่ ๑ และค่าชี้ขาดของจำเลยที่ ๒ จึงมิได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของบทกฎหมายดังกล่าวเป็นการไม่ชอบ

กองดัชนีเศรษฐกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ มีหน้าที่โดยตรงในการจัดทำดัชนีราคา ผู้บริโภค ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้วัดภาวะเงินเฟ้อและภาวะค่าครองชีพของประชาชนใน ประเทศและมีหน่วยงานทางราชการหลายแห่งได้นำไปใช้ประกอบการในการจัดเก็บภาษี โดย นำไปประเมินรายได้ของรัฐบาลวิธีการหาข้อมูลเพื่อนำมาทำดัชนีราคาผู้บริโภค จะมีการส่ง เจ้าหน้าที่ออกไปสำรวจจัดเก็บข้อมูลเมื่อได้ข้อมูลมาแล้วก็เอาข้อมูลมาคำนวณเพื่อทำดัชนี ราคาผู้บริโภคเป็นรายเดือนและรายปี และมีการเปรียบเทียบความเปลี่ยนแปลงของดัชนีที่ คำนวณได้นั้นในปีปัจจุบันและปีที่แล้วมา โดยเปรียบเทียบออกมาเป็นอัตราส่วนร้อยละด้วย ดังนั้น การที่โจทก์นำเอาดัชนีราคาผู้บริโภคซึ่งเป็นข้อมูลของทางราชการมาเป็นหลัก ในการ คำนวณค่ารายปีที่เพิ่มขึ้นจากปีที่ล่วงหน้านั้นย่อมเป็นวิธีการที่ถือว่าเหมาะสมและมีเหตุอัน สมควร

จำเลยที่ ๑ เป็นเพียงส่วนราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี ไม่มีสภาพเป็นนิติบุคคล โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยที่ ๑ ศาลจึงไม่อาจบังคับตามคำขอของโจทก์ให้จำเลยที่ ๑ คืนเงินภาษีโรงเรียนพิพาทพร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์ได้ ส่วนจำเลยที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดชลบุรีนั้นจำเลยที่ ๒ เข้ามาเกี่ยวข้องกับคดีในฐานะเป็นผู้ชี้ขาดคำร้องขอให้พิจารณาการประเมินใหม่ของโจทก์ตามกฎหมาย ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๒ รับชำระภาษีไว้จำเลยที่ ๒ จึงไม่ต้องร่วมรับผิดชอบงานเจ้าหน้าที่ของจำเลยที่ ๑ หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีคืนภาษีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ของจำเลยที่ ๑ หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรีรับไว้พร้อมดอกเบี้ยให้แก่โจทก์

ฎ.๓๔๙๐/๒๕๓๕

องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน

โจทก์

นาง ก.

ผู้ร้อง

นาย ปรีชา ไชย วงศ์ กัปปวก

จำเลย

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

มาตรา ๒๔๘

ผู้ร้องได้รับทรัพย์สินมรดกซึ่งรวมทั้งที่พิพาทมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๓ ที่พิพาทจึงเป็นสินสมรสระหว่างผู้ร้องกับจำเลยที่ ๑ ผู้เป็นสามีตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๖๖ (เดิม) ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น และผลประโยชน์ที่เกิดจากทรัพย์สินมรดกอื่นส่วนที่เป็นของผู้ร้องย่อมเป็นสินสมรสระหว่างผู้ร้องกับจำเลยที่ ๑ เช่นเดียวกันดั่งนั้น แม้จะมีการนำเงินที่ได้จากการขายพืชผลของสวนและนา มรดกไปไถ่ถอนจำนองที่พิพาทและโอนที่พิพาทให้กับผู้ร้องในปี พ.ศ. ๒๕๒๐ ภายหลังจาก พ.ร.บ. ให้ใช้บทบัญญัติบรรพ ๕ แห่ง ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่ได้ตรวจชำระใหม่ พ.ศ. ๒๕๑๙ ใช้บังคับแล้วก็ไม่ทำให้ที่พิพาทกลับกลายเป็นสินส่วนตัวของผู้ร้องแต่อย่างใด ผู้ร้องจึงไม่มีสิทธิร้องขอให้ปล่อยที่พิพาทที่โจทก์นำยึด บทบัญญัติมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. ให้ใช้บทบัญญัติบรรพ ๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่ได้ตรวจชำระใหม่ พ.ศ. ๒๕๑๙ มีความหมายเฉพาะว่าความสมบูรณ์ของการต่าง ๆ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ไม่ถูกกระทบกระเทือน คือไม่เสื่อมเสียไปเท่านั้น ไม่ได้มีข้อความว่าให้ใช้บทบัญญัติบรรพ ๕ แห่ง ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่ได้ตรวจชำระใหม่ พ.ศ. ๒๕๑๙ ย้อนหลังอันเป็นการยกเว้นความตามมาตรา ๒ แต่อย่างใด จะถือว่าความสมบูรณ์ของการอื่นนอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕ จะต้องถูกกระทบกระเทือน

สมัครตัวแทน
รายได้เฉลี่ย

1,200.-/วัน

ไปเสนอของชำร่วยตาม "ศาลาวัด" มีทั้ง "กฎหมายสังคม"
กฎหมายชาวบ้าน บทสวดมนต์ ความรู้สุขภาพฯลฯ

ลงทุนเพียง 2,000.- ได้หนังสือตัวอย่าง 3,000.-
พิเศษ ⚡ ฟรี "สติ๊กเกอร์" วันเดียวได้

- รายละเอียดตัวแทน งานอิสระ
- ข้อชี้แจง คำแนะนำการเป็นตัวแทน
- ใบรับมัดจำ ช่องทางรวย

ศึกษาเรียนรู้ วิธีทำง่ายๆ ปรึกษาพี่เลี้ยง
มีลูกทีม Up เป็นพี่เลี้ยง ใครก็ทำได้ทั่วประเทศ

@splaw

ปรึกษา

สอบถาม

063-4125149 กิ๊บ 063-4124261 มิว
062-2597164 ปอย 086-6245450 เก่ง
02-4134349 www.Soutpaisallaw.com

ลงทุนเพียงนี้ได้เลย